

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010688
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1618010688.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného Q. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/98/2018 zo dňa 02.02.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. O., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/98/2018 zo dňa 02.02.2022 bol obžalovaný Q. O. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, na tom skutkovom základe, že

v čase asi o 18.58 hod. dňa 31.03.2017 v herni zv. Rýchlik nachádzajúcej sa na Nádražnej ulici 15 v Malackách, využil nepozornosť zamestnankyne poškodenej P. H. a spoza barového pultu vzal voľne položený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby, H.: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou s tel. číslom XXXX XXX XXX a z herne odišiel, čím spôsobil poškodenej P. H. škodu vo výške 278,- Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudok Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 3T/81/2016 zo dňa 22.09.2016 právoplatným 23.09.2016, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a iné.

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/75/2020, zo dňa 03.08.2020, právoplatný 01.12.2020 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/57/2019 zo dňa 24.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný Q. O.. Odvolanie obžalovaného nebolo bližšie špecifikované čo do rozsahu, ani odôvodnené. Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného Q. O. v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. poriadku. Obžalovaný osobne prevzal upovedomenie o konaní verejného zasadnutia, čoho dôkazom je doručienka podpísaná obžalovaným dňa 05.12.2022.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súdom prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, tu sa súd prvého stupňa správne opiera o výpovede obžalovaného Q. O., poškodenej P. H., svedka Q. K. a znalca Q.. Y. I. a listinné dôkazy, predovšetkým kamerový záznam a zápisnicu o vydaní veci.

Obžalovaný Q. O. poprel vinu s odôvodnením, že skutku sa nedopustil a na kamerovom zázname je zachytená iná osoba, a to jeho príbuzný Q. O., ich otcovia sú bratraci. Nakoľko išlo o jeho príbuzného, tak ku skutku na polícii nevypovedal. Uviedol, že v čase, keď sa mal skutok stať, tak sa nachádzal na inom mieste a to v herni v Stupave, ktorá sa nachádza oproti pohostinstvu Srdiečko. Ďalej uviedol, že ním označený páchatel' Q. O. mu po skutku v ten deň telefonoval s tým, že má na predaj telefón, dokonca prišiel za ním do herne v Stupave a ten telefón mu ukázal. On ten telefón nechcel kúpiť, tak ho poslal oproti do pohostinstva Srdiečko, aby ho ponúkol tam. Či ho predal, obžalovaný už uviesť nevedel.

Z výpovede svedka Q. K. vyplýva, že obžalovaného pozná, poznajú sa od detstva. Svedok pracuje v pohostinstve Srdiečko, kam chodil aj obžalovaný. Obžalovaný mu v tejto prevádzke ponúkol na predaj mobilný telefón a on ho on neho kúpil. Zaplatil mu za ten telefón 45 Eur a dal mu aj cigarety. Telefón používal asi dva dni, potom si telefón prevzala polícia. Potvrdil, že obžalovaného pozná dobre a je si istý, že to bol práve on, kto mu predal mobilný telefón. Svedok po predložení fotografie Q. O. (obžalovaným označená osoba údajného páchatel'a) uviedol, že danú osobu nepozná, a nikdy ho nevidel.

Priebeh skutku, ktorý sa odohral v herni zvanej Rýchlik v Malackách dňa 31.03.2017 opísala vo svojej výpovedi poškodená P. H.. V tento deň mala dennú službu, pričom svoj mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5, čiernej farby, mala voľne položený za barovým pultom. V herni sú dve miestnosti, v prvej je barový pult a posedenie pre hostí, v druhej miestnosti sú automaty. V čase, keď jej bol odcudzený telefón, sa nachádzala v druhej miestnosti s automatmi, kam išla vyplatiť zákazníka. Miestnosť s barom bola v tom čase prázdna. Po vyplatení zákazníka sa vrátila k baru a zistila, že niekto odcudzil jej telefón. Volala vedúcej, aby prišla za ňou do práce a spolu pozreli kamerový záznam, nakoľko herňa je monitorovaná. Na kamerovom zázname bolo vidieť, ako jej neznámy muž odcudzil z baru telefón, ktorý si dal do vrečka a odišiel von. Uviedla, že meno toho muža nevedela, avšak z videnia ho poznala, nakoľko ho v herni asi trikrát už videla.

Okresný súd sa opiera aj o výsluch znalca z odvetvia psychiatria Q.. Y. I., z ktorého vyplynulo, že obžalovaný netrpí a ani v čase skutku netrpel duševnou chorobou, či poruchou, ktorá by ovplyvnila jeho konanie, pričom v čase skutku neboli rozpoznávacie ani ovládacie schopnosti obžalovaného ovplyvnené. U obžalovaného bola zistená zmiešaná porucha osobnosti, jedná sa o poruchu vývoja formovania osobnosti vplyvom sociálneho prostredia a tým spôsobom neosvojenie si základných sociálno-etických noriem spoločnosti. Znalec uviedol, že obžalovaný nerešpektuje zákazy a nariadenia a je si toho plne vedomý. Obžalovaný má taktiež tendenciu vedome skreslovať skutočnosti, či ich zamlčovať, za účelom získania výhod. Ďalej znalec uviedol, že lieky užívané obžalovaným v čase spáchania skutku môžu v prípade nadmerného užívania v rozpore s pokynmi lekára v zriedkavých prípadoch spôsobiť poruchy pamäte a nadmerný útlm, ale súčasne uviedol, že nenašiel žiaden záznam, že by k uvedenému prejavu u obžalovaného došlo. Pri vypracovávaní posudku mal k dispozícii aj dve lekárske správy ošetrojúcej lekárky MUDr. Z..

Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z dôkazov listinného charakteru a prehratého kamerového záznamu. Oboznámený kamerový záznam zo dňa 31.03.2017 z prevádzky herne zv. Rýchlik nachádzajúcej sa na Nádražnej ulici 15 v Malackách potvrdzuje výpoveď poškodenej P. H.. Fotografie vyhotovené z kamerového záznamu, preukazujú prítomnosť osoby mužského pohlavia, ktorá bola neskôr identifikovaná ako obžalovaný Q. O..

Vydanie odcudzeného mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby je potvrdené zápisnicou o vydaní veci zo dňa 04.04.2017. Vyplýva z nej, že Martin Neradovič vydal 1 ks. mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A5 čiernej farby, H.: XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom tento bol následne vrátený poškodenej P. H..

Súd prvého stupňa oboznámil aj listinné dôkazy súvisiace so stotožnením osoby Q. O. (osoba označená obžalovaným ako páchatel'), pričom bolo zistené, že Q. O. zomrel dňa 06.12.2019, z fotografie označeného Q. O. bolo zistené, že ide o diametrálne odlišný typ tváre s nápadnými odlišnosťami od tváre obžalovaného Q. O..

S poukazom na vyššie opísané dôkazy, z ktorých pri úvahách o vine vychádzal súd prvého stupňa, krajský súd zdieľa názor súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení určenom do 31.07.2019. Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku popiera a bráni sa tvrdením, že sa skutku dopustil Q. O., ktorý je jeho vzdialený príbuzný, jeho prítomnosť na mieste činu je dostatočne preukázaná jednak výpoveďou samotnej poškodenej P. H., ktorá si tvár obžalovaného pamätala aj z predchádzajúcich návštev podniku, v ktorom pracovala, takisto poskytnutý kamerový záznam z dostatočnej vzdialenosti dostatočne detailne zachytáva tvár obžalovaného tak, aby bola použiteľná pri stotožnení osoby, ktorá mala telefón poškodenej odcudzit'. Podporne treba zdôrazniť, že iné osoby sa v momente, keď sa poškodená na chvíľu vzdialila a odišla do druhej miestnosti herne, v priestore kde je barový pult nikto nenachádzal. Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou

svedka Q. K., ktorému práve obžalovaný Q. O. priniesol ku koncu marca roku 2017 mobilný telefón zn. Samsung Galaxy čiernej farby. Osobu Q. O. pritom svedok veľmi dobre poznal, v minulosti býval v blízkosti svedka a často ho stretával aj počas výkonu svojho zamestnania, keď pracoval ako čašník v pohostinstve Srdiečko. Spomenutý telefón bol neskôr stotožnený ako telefón, ktorý patrilo poškodenej P. H. a bol jej dňa 31.03.2017 odcudzený. Súhrnom uvedených skutočností je aj podľa názoru krajského súdu obrana obžalovaného dostatočne vyvrátená.

Čo sa týka posúdenia následkov konania obžalovaného, súd prvého stupňa správne vychádzal z odborného vyjadrenia o stanovení ceny mobilného telefónu, ktorá bola určená na 278,-€, pričom ide o škodu, ktorá zodpovedá malej škode v súlade s ustanovením § 125 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko ide o škodu vyššiu ako o škodu vyššiu ako 266,-€, avšak nedosahujúcu hranicu desaťnásobku tejto sumy.

Rovnako správne bolo v prvostupňovom rozsudku kvalifikované konanie obžalovaného aj v súlade s § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, vzhľadom k tomu, že z odpisu registra trestov obžalovaného a z pripojeného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/81/2016 zo dňa 22.09.2016 vyplýva, že obžalovaný Q. O. bol citovaným rozsudkom uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia. Znamená to, že obžalovaný sa skutku, ktorý je predmetom tohto konania dopustil v období 24 mesiacov po právoplatnom odsúdení za identický trestný čin.

Pokiaľ ide o uložený trest, okresný súd prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona. Je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona. Správne boli u obžalovaného ustálené dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ a písm. m/ Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol pred spáchaním posudzovaného skutku opakovane odsúdený pre viaceré trestné čin, čo je nepochybne preukázané odpisom registra trestov obžalovaného, bolo namieste v jeho neprospech prihliadnuť na tieto predchádzajúce odsúdenia.

Správne okresný súd konštatoval, že u obžalovaného sú splnené aj zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, čo sa premietlo aj do priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona (spáchanie viac trestných činov, za ktoré sa ukladá jeden trest). Obžalovaný sa skutku, ktorý je predmetom tohto konania, dopustil dňa 31.03.2017 a následne sa dopustil skutku zo dňa 14.06.2017, za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.08.2020 sp. zn. 3T/75/2020. Uvedené dva skutky boli spáchané vo viacčinnom súbahu, nakoľko v období medzi spáchaním v poradí prvého a druhého skutku nebol vyhlásený žiadny odsudzujúci rozsudok ani doručený trestný rozkaz. Je teda zrejme, že v danom prípade boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ ide o skutok spáchaný obžalovaným dňa 07.05.2019, pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019, tento skutok nebol spáchaný v súbahu so skutkami zo dňa 31.03.2017 a 14.06.2017, nakoľko dňa 28.02.2019 bol v aktuálne prejednávanej veci vydaný trestný rozkaz, ktorý prerušil súbeh skutkov a akýkoľvek skutok spáchaný obžalovaným po 08.04.2019 (deň doručenia TR obžalovanému), nemôže byť v súbahu so skutkami spáchanými pred týmto dátumom. Napriek tomuto záveru však bolo nevyhnutné pri ukladaní trestu, brať do úvahy nezvratný fakt, že Okresný súd Bratislava II svojim rozhodnutím vo veci 3T/75/2020 uložil obžalovanému trest súhrnný a zrušil výrok o treste v rozsudku zo dňa 24.06.2019 vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. z. 0T/57/2019, so všetkými dôsledkami z toho plynúcimi. Uvedené pochybenie v rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II už nie je možné napraviť, nakoľko ide o právoplatné rozhodnutie. Súčasne so zrušením výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.08.2020 sp. zn. 3T/75/2020, bolo preto nevyhnutné zrušiť aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.06.2019 z dôvodu, že tento výrok už bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.08.2020 v rámci ukladania súhrnného trestu.

Sumarizujúc vyššie uvedené, okresný súd pri uznaní dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona a nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, správne konštatoval prevahu priťažujúcich okolností a vychádzal pri úprave trestnej sadzby z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona. Znamená to, že základná trestná sadzba uvedená v § 212 ods. 3 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 šesť mesiacov až tri roky, bola po zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice upravená na šesťnásť mesiacov až tri roky.

Pri zohľadnení kritérií upravených v § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zákona, je možné zdieľať názor okresného súdu, že trest odňatia slobody iba o štyri mesiace vyšší, ako je minimálna výmera trestu, ktorý bolo možné obžalovanému uložiť, je trestom primeraným a zákonným. Ako už bolo konštatované, u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, čo sa nevyhnutne muselo premietnuť do úvah o výmere trestu. Súčasne treba uviesť, že napriek menej závažným následkom činu v podobe takmer hraničnej výšky spôsobenej škody, bolo pri posudzovaní osoby obžalovaného brať do úvahy jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, jej závažnosť, počet doterajších odsúdení a frekvenciu páchania trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov obžalovaného možno zistiť, že aj po vykonaní dlhoročného trestu uloženého mu za násilnú trestnú činnosť, sa krátko po prepustení na slobodu opätovne dopúšťal trestnej činnosti rôznorodého charakteru. Pre trestnú činnosť majetkového charakteru, pre ktorú je posudzovaný v tejto trestnej veci, bol obžalovaný odsúdený aj v roku 2016 a výkon trestu ukončil iba v mesiaci február 2017, pričom k spáchaniu prejednávaneho skutku došlo už 31.03.2017. Uvedené zistenia umožňujú prijať jednoznačný záver o sklonoch obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, nakoľko obžalovaný sa aj napriek opakovaným výkonom trestu, v krátkych časových odstupoch po výkone trestu, vždy k páchaniu trestnej činnosti vrátil. Z uvedených údajov možno vyvodiť, že doterajšie opakované represívne opatrenia nevedli u obžalovaného ku zmene jeho prístupu k životu a plneniu si povinností a nepriniesli očakávaný efekt. S odstupom niekoľkých týždňov sa obžalovaný opäť dostal do rozporu so zákonom, z čoho možno aj s prihliadnutím na početné odsúdenia z minulosti vyvodzovať, že sú u neho prítomné výrazné sklony ku kriminogénnym aktivitám. Úvahy o miernejšom treste nie sú vzhľadom na predchádzajúce zistenia vôbec opodstatnené a preto bolo odvolanie obžalovaného aj v tejto časti vyhodnotené ako nedôvodné.

Pre úplnosť je potrebné iba pripomenúť, že obžalovanému bolo nevyhnutné uložiť tento trest ako trest nepodmienečný, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/75/2020 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, čo znamená, že trest odňatia slobody s podmienečným odkladom by bol trestom nezákonným pre rozpor so zásadou uvedenou v § 42 ods. 2 Tr. zákona.

Zohľadňujúc vyššie uvedené zákonné ustanovenia považuje aj odvolací súd trest uložený obžalovanému za primeraný s prihliadnutím na osobu obžalovaného, spôsob spáchania činu a jeho následky.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody správne zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bol vo výkon trestu odňatia slobody, konkrétne, z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný prepustený iba necelé dva mesiace pred spáchaním žalovaného skutku.

Výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu je obligatórnym výrokom prijatým v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zákona, ktorý stanovuje povinnosť v rámci súhrnného trestu uložiť trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20220717>>. Vzhľadom k tomu, že uvedený postup aplikoval vo svojom rozhodnutí zo dňa 03.08.2020 sp. zn. 3T/75/2020 Okresný súd Bratislava II, bolo nevyhnutné pri rušení výroku o treste z uvedeného rozhodnutia prevziať výrok o uložení trestu zákazu činnosti, ktorý bol pôvodne uložený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/57/2019.

Nakoľko krajský súd pri rešpektovaní všetkých zásad odvolacieho konania nemal zákonný podklad na zmenu prvostupňového rozhodnutia, vyhodnotil odvolanie obžalovaného Q. O. ako nedôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.